

[A. M. Hansen.]

paa, om man nu ogsaa har fundet den rigtige Form for Garantien.

Der blev i Fjor anket over, at Bemærkningerne til Lovforslaget var meget ufuldstændige. Det kan ikke af det foreliggende Forslag ses, at denne Kritik har frugtet; Bemærkningerne er i hvert Fald efter min Mening ikke tilstrækkelige. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch var inde paa Spørgsmaalet, og jeg maa give ham Ret i, at det vilde have været en Lettelse, om Bemærkningerne havde været lidt fyldigere. Roeprisen for sidste Aar har f. Eks. været 5 Kr. 91 Øre pr. Dobbelcentner. Der er ikke saa forfærdelig mange, i hvert Fald ikke uden for denne Sal, der ved, hvordan denne Pris fremkommer, og det var ingen Skade til, synes jeg, om en saadan Udredning fandtes i Bemærkningerne. Grundprisen i 1943 — og det er den, man arbejder med endnu — var 4 Kr. 10 Øre. Stigningen i Arbejdslønninger andrager 89 Øre, Fragttilskud 35 Øre, Præmie for Arealets Stigning 20 Øre, Garantibetaling 7 Øre og endelig Tantième 30 Øre; Tantième er ellers et Begreb, man aldrig regner med, man kan ikke forudsige, hvor meget den vil blive, men efter de senere Aars Praksis har man fæstnet Tantièmen ved 30 Øre. Lægger man alle disse Tal sammen, naar man til de 5 Kr. 91 Øre.

Jeg synes, at disse og adskillige andre Oplysninger burde have staaet i Bemærkningerne til Lovforslaget; det vilde have betydet en Lettelse saavel for Ordførerne som for de øvrige Medlemmer, om Oplysningerne havde været tilgængelige paa denne Maade, i Stedet for at man nu maa lede dem op i tidligere Love.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch var inde paa en Omtale af Sukkerfabrikernes Aktieudbytte og pegede paa, at man ud over de 6 pCt., som er Maksimum, i de senere Aar har forhøjet Udbyttet med 1½ pCt., der, efter hvad der bliver oplyst, indtjenes paa anden Maade, uden at det dog oplyses paa hvilken Maade. Dette Forhold, at Sukkerfabrikkerne faktisk har faaet et Aktieudbytte paa 7½ pCt., har man tolereret i de sidste fem Aar, siden 1942. Nu maa man imidlertid ikke glemme, at Renten siden den Tid er faldet betydeligt, saa det er et Spørgsmaal, om ikke Tiden er inde til, at man vender tilbage til mere beskedne Udbytter. Men det er et Spørgsmaal, vi kan behandle i Udvalget.

Hver Gang vi drøfter Sukkerordningen, hører man Tale om den manglende Arbejdskraft. Det er mit Indtryk, at den Nytegning af Arealer, som fandt Sted i Fjor,

særlig er sket hos de mindre Landbrugere; der har man nemlig Arbejdskraften, og der kan man faa det fulde Udbytte af den højere Roepris; derfor fristes de smaa Landbrugere til at tage en Tønde Land mere. Jeg har ikke nogen Statistik over det, men saadan ved at gøre mine Betragtninger paa de Egne, som jeg kender, er jeg kommet til det Resultat, at det fortrinsvis er de smaa og mindre Landbrugere, som har tegnet Nyarealer. Det var ønskeligt, at der blev tegnet endnu mere, og det kan jo lade sig gøre. Vi har været oppe paa et betydeligt højere Dyrkningsareal, saa vidt jeg husker oppe omkring 86 000 Tdr. Land. (*Victor Larsen*: 89 000!). Det er muligt. Men i hvert Fald et Sted imellem 80 000 og 90 000 Tdr. Land. Det er ikke saa lidt, og saa maa man ogsaa huske paa, at der er kommet mange nye Afgrøder ind i Landbruget nu, som ogsaa tager Plads. Dertil kommer vel sagtens de Vanskeligheder, som det store Landbrug har med at faa Arbejdskraften. Men jeg vil stærkt understrege, at jeg synes den Pris, vi betaler for Sukkerroer nu, er acceptabel. Paa den anden Side mener jeg ogsaa, at vi er nødt til at holde den paa en saadan Højde, at den animerer til at tage flere Tønder Land under Dyrkning, da det er af saa stor Betydning for vort Land at skaffe Sukkeret frem. Det vilde heller ikke være nogen Skade til, om man kunde vende tilbage til den tidligere Sukkerfordeling, saaledes at der blev lidt mere til Husholdningen, end der har været i de allersidste Aar.

Spørgsmaalet om Sukkersaftproduktionen har lige været nævnt. Jeg skal følge de foregaaende Talere i at undlade at komme ind paa dette Spørgsmaal paa nærværende Tidspunkt, da jeg mener, det vil være rigtigere at behandle dette Spørgsmaal her, efter at det har været drøftet indgaaende i Udvalget.

Jeg kan ud fra disse Bemærkninger tilsige mit Partis Støtte og Medvirken til en hurtig Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag.

Aidt: Man kan vist roligt slaa fast, at vi her i Landet ikke havde faaet dyrket tilstrækkelige Mængder Sukkerroer under de tidligere gældende friere Forhold, og at de Sukkerordninger, vi har haft, har været nødvendige. En Sukkerordning er uden al Tvivl fortsat nødvendig. Spørgsmaalet er saa bl. a., om de Priser, der er gældende, er de rigtige. Det forekommer mig, at man har en ganske god Vejledning med Hensyn til disse Forhold, naar man iagttager, hvor-